

probra sanctissimum nomen Philosophi vsurpant, cum tamen Maiores nostri nomina iuuenum fortissimorum, Harmodii & Aristogitonis, qui libertatis recuperandae gratia Hippium Tyrannum interficere adorsi sunt, ne vnquam seruis indere liceret, decreto publico sanxerint, quoniam nefas duxerunt, nomina libertati deuota seruili contagio pollui: cur ergo nos patiamur, nomē Philosophiae illustrissimum in hominibus deterrimis exforescere? *Similem dolorem tam de Docentibus quam de Discipulis, qui honestissima professione sua indignos se gerunt, adhuc hodie persentiscunt non tantum omnes Christiani dodi, sed etiam & praecipue Deus, qui hypocritis, malitiam aut pigritiam suam speciosa incrustatione obducentibus, prae aliis inimicus est, illis saepe omnes poenas in vnum diem concludere solet, ad quas praecauendas consultum esset, ut nunquam non auribus nostris insonarent verba Poëtae: Θεός ἔχον ἔνδικον ἔμψυχα, quae quasi pro Symbolo erant Domino M. Breussero, piae memoriae, Praeceptorum etiam olim meo fidelissimo, cui, unā cum Domino M. Praetorio, quanquam gratia referri tanta non potest, quanta debetur, habenda tamen tanta est, quantam maximam animus meus capere potest. Nulli e contrario non Virtus (intellectuālis morali vestita) & viuo & mortuo retulit gratiam, si illam bona secutus est fide, inquit Seneca Ep. 67., id quod etiam multis Christianorum, quam Ethnicorum exemplis stabiliri, & adhuc plenius fieri posset, nisi verendum esset, ne in longum Oratio exresceret. Lepide sane & vere Tullius ad Atticum: Sicut, ait, non ex ebore tantum Phidias sciebat facere simulacra, sed etiam ex aëre, & si adhuc viliorem materiam obtulisset, fecisset, quale ex illa fieri posset: sic Sapiens Virtutem, si licebit, in diuitiis explicabit, sin minus, in paupertate, si poterit, in patria, sin minus, in exilio, si poterit, sanus, sin minus, debilis, quamcunque fortunam acceperit, aliquid ex illa memorabile efficiet. His ipsis verbis eloquentiae Parens simul etiam ansam nobis praebet ad alia transeundi, obuiamque eundi illis, qui non attendunt iudicium Aristippi, quod rogatus, in quo melior euasurus esset filius, ut crudiretur? etsi, responderit, nulla alia in re, certè vel in theatro non sedebit lapis super lapidem; cumque non nemo ei, quingentas drachmas pro filii informatione postulanti, ogganniret: Tanti emere mancipium possum; eme, reclamauit, & habebis duo mancipia, citante Diogene Laërtio in vita Aristippi; sed potius videntes,*

tes,